

De weledelgestrenge heer
Mr. T. Jager
Barbara Strozzilaan 201
1083 HN AMSTERDAM

TEVENS PER E-MAIL:
jager@nexusadvocaten.nl

Inzake : Hofs/ING
Mijn ref : 20160017
Uw ref. : **ING/Hofs**
E-mail : kant@vzkh.nl
Tel : 0546-829626

Almelo, 18 maart 2020

Geachte confrère,

In voornoemde zaak verwijs ik naar het telefoongesprek dat wij onlangs hadden.

Wij spraken daarbij onder meer over de vordering van cliënte (ik spreek hierna over cliënte, waarmee, voor zover van toepassing, ook wordt bedoeld de overleden echtgenoot van cliënte, de heer B.Th. Hofs) ter zake van de onverschuldigd betaalde rente aan uw cliënte gedurende de schuldsaneringsregeling die op cliënte van toepassing is geweest. Aangezien wij er daarna niet meer toe zijn gekomen nader van gedachten te wisselen over het verdere traject lijkt het mij goed u nu reeds aan te geven waarop voornoemde vordering is gebaseerd.

1. Cliënte is gedurende de gehele periode van de schuldsaneringsregeling (vanaf 1 maart 2005 tot en met het einde daarvan op 23 juli 2007) geen rente aan uw cliënte verschuldigd geweest. ING heeft echter desondanks toch maandelijks de bankrekening van cliënte (rekeningnummer 68.08.97.798) met de rente belast, via automatische incasso.
2. Volgens art. 303 lid 2 Fw. herleeft de renteverplichting met terugwerkende kracht, zodra de toepassing van de schuldsaneringsregeling is beëindigd op de voet van art. 312 lid 2 Fw., of met ingang van de dag waarop de uitspraak tot beëindiging van de schuldsaneringsregeling krachtens artikel 350 lid 3, onder c tot en met g, Fw. in kracht van gewijsde is gegaan.

Adresgegevens

Javatoren
Stationsstraat 11
7607 GX Almelo

✉ info@vzkh.nl
🌐 www.vzkh.nl
☎ 0546-898262

Rubensstraat 1
Goor
☎ 0547-263640

Schurinkstraat 23
Ommen
☎ 0529-740030

3. Voornoemde artikelen zijn echter op cliënte niet van toepassing geweest, omdat de schuldsaneringsregeling is geëindigd op grond van artikel 350, lid 3, sub b Fw. De rechtbank heeft daarnaast bij de uitspraak tot toepassing van de schuldsaneringsregeling evenmin art. 303 lid 1 Fw. buiten toepassing verklaard (ingevolge art. 303 lid 3 Fw.).
4. De schuldsanering werkte ook ten aanzien van de vordering van uw cliënte ingevolge art. 299 lid 1 onder a Fw. De opvatting dat de schuldsaneringsregeling niet werkte ten aanzien van de hypothecaire vordering van uw cliënte ingevolge de artikelen 57 tot en met 59a Fw. treft geen doel.

Uw cliënte was weliswaar separatist, zij heeft van haar bevoegdheid geen gebruik gemaakt. Bij brief van 22 maart 2005 heeft zij haar vordering ingediend bij de bewindvoerder van cliënte, waarbij zij haar vordering heeft gecijferd op € 201.643,74 (incl. rente, provisie en kosten t/m 28 februari 2005). In die brief heeft uw cliënte de bewindvoerder verzocht haar vorderingen te verifiëren met aantekening van haar rechten en notering pro memorie van de rente, provisie en kosten na "faillissementsdatum" vervallende, indien het in "dit faillissement" (waarbij zij tweemaal zal hebben bedoeld: de (datum waarop) schuldsaneringsregeling (is uitgesproken)) tot een verificatie van vorderingen zou komen.

Terzijde merk ik op dat uw cliënte in haar brief verwees naar vorderingen, omdat zij tijdens het schrijven van haar brief meende, dat ook Postbank N.V. een vordering op B.Th. Hofs had. Daarvan was echter geen sprake.

5. Bij zijn brief van 8 juli 2005 heeft de bewindvoerder uw cliënte meegedeeld, dat zij als separatist in de schuldsaneringsregeling haar rechten kon uitoefenen alsof er geen schuldsaneringsregeling was, onder verwijzing naar art. 57 juncto 299 Fw. De bewindvoerder heeft uw cliënte daarbij een termijn gegeven van drie maanden om tot uitoefening van haar hypotheekrecht over te gaan. Ten slotte stelde de bewindvoerder dat, wanneer uw cliënte het pand niet binnen deze termijn zou hebben verkocht, hij zou overgaan tot opeising van de woning van cliënte en dat hij deze zou verkopen waarna de opbrengst ervan in de boedel zou vallen en uw cliënte zou worden omgeslagen in de kosten.
6. Uw cliënte heeft haar recht als separatist niet uitgeoefend. Hierdoor was uw cliënte tot de einddatum van de schuldsaneringsregeling (23 juli 2007) dus een concurrente schuldeiser. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat de rechtbank Almelo, na een verzoek van cliënte om de schuldsaneringsregeling tussentijds te beëindigen, bij beschikking van 6 juli 2006 heeft geoordeeld dat ook hypothecaire geldleningen gelet op het bepaalde in art. 299 Fw. onder de werking van de schuldsaneringsregeling vielen.
7. In een berekening van 29 april 2004 inzake het vrij te laten bedrag heeft de rechter-commissaris het bedrag van de verhoging in verband met de woonlasten vastgesteld op € 0,00 omdat "*de hypotheeklasten, zijnde rente + afl. + premie levensverzekering niet langer worden voldaan*".
8. Ik verwijs tevens naar de brief van de rechtbank Almelo d.d. 12 januari 2007 aan cliënte waarin secretaris mw. mr. Brouwer-Hopman namens de rechter-commissaris in de schuldsaneringsregeling heeft geschreven dat het haar onduidelijk was waarom uw cliënte

rentenota's stuurde (hetgeen in werkelijkheid automatische afboekingen betroffen), dit met de uitleg, dat cliënte vanaf datum toepassing schuldsaneringsregeling geen rente verschuldigd was. Uw cliënte heeft van deze brief een kopie ontvangen.

De insolventiemedewerkster van de bewindvoerder heeft cliënte toentertijd telefonisch medegedeeld, dat zij uw cliënte er meermaals op heeft gewezen, dat zij diende te stoppen met het berekenen van de rente in verband met het bepaalde in art. 303 lid 1 Fw., waarbij zij ten overvloede heeft opgemerkt dat het vrij te laten bedrag van cliënte (slechts € 1.388,00 per maand) ook niet was berekend op het betalen van hypotheekrente.

9. Volgens het proces-verbaal van de verificatievergadering d.d. 30 maart 2007 is de vordering van ING geverifieerd voor hetzelfde bedrag als ter verificatie bij de bewindvoerder op 22 maart 2005 door haar ingediend, € 201.643,74 (uw cliënte heeft tijdens de verificatievergadering geen bezwaar gemaakt tegen de verificatie van haar vordering ad € 201.643,74).

De in het proces-verbaal van de verificatievergadering opgetekende erkenning van een vordering heeft ex art. 328 jo. 121 lid 4 Fw. kracht van gewijsde. Dat is ook bepaald in het vonnis van de rechtbank Almelo van 2 mei 2007 en in het arrest van het gerechtshof van 9 juli 2007. Omdat cliënte tijdens de verificatievergadering ingevolge art. 126 Fw. de vordering van uw cliënte heeft betwist, was zij gerechtigd na beëindiging van de schuldsaneringsregeling uw cliënte dienaangaande in rechte te betrekken.

10. Het gerechtshof Arnhem heeft de vordering betreffende de te veel betaalde rente ('vordering VI') tijdens de schuldsanering erkend. In r.o. 3.15 van het arrest van 13 oktober 2015 stelt het gerechtshof immers, dit onder verwijzing naar randnummer 152 (daarbij duidend op par 4.17 sub b), c) en d) van de inleidende dagvaarding), dat cliënte daar heeft betoogd, dat tijdens de duur van de schuldsanering geen rente was verschuldigd, maar dat zij niet uitlegt waarom er na beëindiging van de schuldsanering geen rente zou zijn verschuldigd.

Terzijde zij opgemerkt dat uw cliënte in haar conclusie van antwoord van 20 februari 2013 geheel onbegrijpelijk heeft gesteld, dat de feiten die cliënte aan deze vordering (i.c. 'vordering VI') ten grondslag heeft gelegd de vordering niet kunnen dragen, omdat de onrechtmatige handelingen die volgens cliënte tot de betreffende schade hebben geleid alle betrekking hebben op de aangezegde executieveiling die zou plaatsvinden op 1 juli 2008. Daaraan heeft uw cliënte toegevoegd dat zij die executieveiling heeft mogen aanzeggen en ook in het traject daaromheen rechtmatig heeft gehandeld.

De rechtbank Almelo heeft in haar vonnis van 4 december 2013 ook 'vordering VI' als verjaard beoordeeld, wat daar ook van zij. Onder grief 3 van haar memorie van grieven van 3 maart 2014 heeft cliënte in dezen o.a. aangegeven, dat uw cliënte inzake 'vordering VI' eerst terecht heeft gesteld, dat die schade is ontstaan in de periode van 1 maart 2005 tot 23 juli 2007, maar vervolgens ten onrechte heeft beweerd dat die schade te maken had met de aangezegde executieveiling. Daarbij heeft cliënte opgemerkt, dat die executieveiling eerst in februari 2008 in gang is gezet en dat de uiteindelijke executie was gepland op 1 juli 2008.

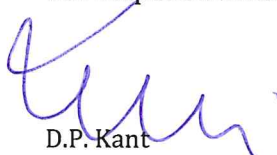
In haar memorie van antwoord van 18 november 2014 ten slotte omzeilt uw cliënte de kern van de zaak door onder de randnummers 4.16 en 4.17 slechts te stellen, dat cliënte grief 3 had

gericht tegen r.o. 4.5 van de kantonrechter. Cliënte had onder grief 3 nu juist gesteld, dat uw cliënte in haar processtukken twee totaal verschillende meningen heeft geventileerd.

11. In haar brief van 8 oktober 2019, gericht aan de heer A. van Dongen, het hoofd van het Specialistenteam Center of Expertise Collections van uw cliënte, heeft cliënte met een uitgebreide onderbouwing aangetoond, dat bij haar door uw cliënte het gerechtvaardigde vertrouwen is gewekt, dat uw cliënte de ten onrechte berekende rente tijdens de schuldsaneringsregeling zou terugbetalen dan wel zou verrekenen met de beweerdelijke achterstand betreffende de op 8 juli 2015 door cliënte afgesloten hypothecaire lening (nummer 102102720V).
12. Graag zie ik uw bevestiging tegemoet dat uw cliënte de vordering van cliënte erkent tot terugbetaling van de ten onrechte door uw cliënte tijdens de schuldsaneringsregeling geïncasseerde hypotheekrente. Het exacte bedrag daarvan zal daarna worden vastgesteld.

Met vriendelijke groet,
Van Zutphen Kant Hollema advocaten

D.P. Kant